

[Jens Chr. Christensen.]

tab, men sætter vi tabet til 10 kr. pr. hkg, hvilket vel nok er i overkanten, vil statens tab blive under 10 mill. kr. Når vi ellers betragter de tab, staten har haft på de forskellige brødkornsordninger gennem årene, er de 10 mill. kr. et meget, meget lille tal. Hvis jeg husker rigtigt, var det dyreste år for staten vel nok en udgift for brødkornet på lidt over 100 mill. kr., så det er en brøkdæl i forhold til, hvad det har været tidligere; og i betragtning af, hvad det betyder for landbrugets likviditet, må disse penge siges at være givet godt ud.

Forslagstillerne er da helt indforstået med, at vi er nødt til at være beskedne i de forslag, vi fremsætter over for den nuværende regering. Men vi har dog et begrundet håb om, at når vi har været så beskedne, som tilfældet er med dette forslag, og når vi alle sammen kender de vanskeligheder, landbrugserhvervet er stedt i, skulle der være en mulighed for at finde frem til et resultat, så at landbrugserhvervet bliver tilgodeset på dette område; vi kan vist være enige om, at det kunne ikke ske med det forslag, som den høje regering fremsatte. Her har vi forsøgt at råde bod på regeringens forslag, og vi håber, at vi kan få vort lovforslag vedtaget.

Chr. Rasmussen: Efter den redegørelse, landbrugsministeren allerede har givet, har jeg som mit partis ordfører ikke mange bemærkninger at gøre til dette forslag.

Det forbavser mig noget, at det overhovedet er fremsat, efter at kornloven er vedtaget sidste år. Jeg tror, forslagsstillerne i høj grad overvurderer den økonomiske betydning for landbruget af en brødkornsordning. Vel har prisen været højere i de år, vi har haft en brødkornsordning, og man har kunnet aflevere korn og få en fast pris hjem, men det er alligevel kun et forholdsvist beskedent antal af landbrugere, der har haft nogen direkte økonomisk fordel af ordningen. Langt det største antal af landbrugerne opfodrer nu engang deres avl hjemme i bedrifterne, og vel har de haft mulighed for at få nogle kroner hjem, hvis de handlede lige umiddelbart efter høsten. De dårligst stillede, som man vel i første række tænkte på, måtte sælge om efteråret og derefter måske købe et lignende kvantum

hjem til bedriften af andre kornsorter året igennem, så de har næppe haft nogen økonomisk fordel af ordningen.

Nu kan det nok fremhæves, at en fast brødkornspris og en forhøjelse i forhold til den øvrige kornpris ikke betyder så overordentlig meget for brødprisen; det har været nævnt flere gange, når vi har drøftet dette spørgsmål, og det er naturligvis rigtigt, men en kendsgerning er det jo, at det har kostet det øvrige samfund slet ikke så få penge at have denne ordning, uden at vi egentlig er sikker på, at den har gavnet landbruget økonomisk særlig meget. Det er jo sådan, at brødkornsarealerne, som det allerede har været nævnt, har været stærkt stigende i de år, vi har haft denne ordning, og der har været noget beskæmmende ved, når man færdedes ude i vort skønne landbrugsland om sommeren ikke mindst i de egne af landet, hvor en masse af landbrugsjorden er overgået til de såkaldte bylandmænd, at se, hvordan denne brødkornsordning har været udnyttet i disse områder. Jeg færdes jo meget omkring i Københavns og Frederiksborg amt og i det hele taget den nordlige halvdel af Sjælland, og det er ikke ualmindeligt i disse år at se hele ejendomsarealer tilsæt med rug, simpelt hen fordi det er en billig og en let afgrøde at dyrke; den er ikke meget arbejdskrævende, og så har man kunnet rense ud, så snart man nåede efteråret. I visse kommuner har man på langt det største antal ejendomme kunnet se udelukkende eller praktisk taget udelukkende rugavl i de år, vi har haft denne brødkornsordning.

Skulle vi have en ordning med faste priser på en bestemt afgrøde, burde man i hvert tilfælde have fulgt den op med en areal- eller kvantumstegning, for i modsat fald er der ikke meget hold i det, og jeg er ikke sikker på, at man fra landbrugets side vil være meget interesseret i at få en sådan bunden ordning.

Jeg kan altså ikke på mit partis vegne give tilslutning til nogen særlig velvillig behandling. Ønsker man udvalgsbehandling, vil vi naturligvis deltage heri, men jeg kan ikke love mit partis støtte til gennemførelse af lovforslaget.

H. C. Toft: Allerede sidste folketingsår gav det konservative folkeparti udtryk for,